

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 820

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 septembrie 2026

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
188. — Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, precum și pentru stabilirea unor măsuri	2	307. — Decizie privind eliberarea doamnei Daniela Niță, la cerere, din funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor....	11
772. — Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, precum și pentru stabilirea unor măsuri	2	308. — Decizie privind încetarea, la cerere, a calității de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu acordate doamnei Doina Popescu	11
★		309. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Ionel Stoica a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice	12
189. — Lege pentru modificarea art. 101 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023	3	310. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Roxana-Gabriela Dobrin a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități	12
773. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 101 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023	3	311. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Sorin Ștefan Decă a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației și Cercetării	13
★		312. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii.....	13
771. — Decret privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă cu o stea din Serviciul de Telecomunicații Speciale.....	4	313. — Decizie pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 454/2022 privind constituirea Consiliului interinstituțional pentru aprobarea Raportului evaluării naționale a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, a Planului național de măsuri și a actualizărilor acestora	14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		314. — Decizie privind conferirea Semnului onorific <i>Răspłata Muncii în Serviciul Public</i> unor funcționari publici	15
Decizia nr. 742 din 10 decembrie 2025 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.4 numerele curente 5-7, în redactarea ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 64/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, și ale punctului 3 subpunctul 3.2 numerele curente 9-11 din aceeași anexă la Legea-cadru nr. 153/2017	4-8		
Decizia nr. 188 din 4 martie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor	9-10		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

**privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului
nr. 49/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței
Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea
și exercitarea activității de consultanță fiscală,
precum și pentru stabilirea unor măsuri**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49 din 25 septembrie 2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, precum și pentru stabilirea unor măsuri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 889 din 29 septembrie 2025, cu următoarea modificare:

— **Articolul III va avea următorul cuprins:**

„**Art. III.** — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, măsurile prevăzute la art. II și III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2022 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri de sprijin și asistență umanitară, cu modificările ulterioare, se aplică până la data de 30 septembrie 2027.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,

NATALIA-ELENA INTOTERO

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 25 septembrie 2026.
Nr. 188.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET**

**pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței
de urgență a Guvernului nr. 49/2025 pentru modificarea
și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind
organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală,
precum și pentru stabilirea unor măsuri**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 49/2025 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, precum și pentru stabilirea unor măsuri și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 25 septembrie 2026.
Nr. 772.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru modificarea art. 101 din Legea învățământului
preuniversitar nr. 198/2023**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Articolul 101 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 613 din 5 iulie 2023, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **Alineatul (2) se abrogă.**

2. **Alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(4) Locurile rămase neocupate după repartizarea prevăzută la alin. (3) se atribuie pe baza rezultatelor obținute la evaluarea națională, conform opțiunilor exprimate, prin repartitie computerizată.”

3. **Alineatele (5)-(9) se abrogă.**

4. **Alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(10) Prin excepție de la prevederile alin. (3) și (4), unitățile de învățământ organizează, pentru filiera vocațională, anterior susținerii evaluării naționale, probe de aptitudini specifice pentru admitere.”

Art. II. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023, cu modificările și completările ulterioare, prezenta lege intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) Prevederile prezentei legi se aplică începând cu anul școlar 2026-2027.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
SORIN-MIHAI GRINDEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA ABRUDEAN

București, 25 septembrie 2026.
Nr. 189.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea art. 101
din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea art. 101 din Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN

București, 25 septembrie 2026.
Nr. 773.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**DECRET****privind trecerea în rezervă a unui general de brigadă
cu o stea din Serviciul de Telecomunicații Speciale**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 223/2015 privind pensiile militare de stat, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere propunerea directorului Serviciului de Telecomunicații Speciale,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 25 septembrie 2026, generalul de brigadă cu o stea menționat în anexa¹ la prezentul decret trece în rezervă.

**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
NICUȘOR-DANIEL DAN**

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

**PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN**

București, 25 septembrie 2026.
Nr. 771.

¹ Anexa conține informații clasificate, potrivit legii, face parte din prezentul decret și urmează regimul juridic prevăzut de Legea nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 742 din 10 decembrie 2025

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 alin. (44)
din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,
ale anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.4 numerele curente 5-7,
în redactarea ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 64/2020 pentru modificarea
și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice,
și ale punctului 3 subpunctul 3.2 numerele curente 9-11 din aceeași anexă la Legea-cadru nr. 153/2017**

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul 4 și punctul 3 privind instituțiile și unitățile de asistență socială din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Anca Mihaela Matei în Dosarul nr. 1.285/83/2020 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.020D/2021.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 11 noiembrie 2025, cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, având în vedere cererea de întrerupere a deliberărilor pentru o mai bună studiere a problemelor ce formează obiectul cauzei, Curtea, în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a amânat pronunțarea pentru data de 10 decembrie 2025, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 15 martie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 1.285/83/2020, **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor anexei nr. II capitolul I**

punctul 2 lit. b) subpunctul 4 și punctul 3 privind instituțiile și unitățile de asistență socială din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice. Excepția a fost ridicată de Anca Mihaela Matei într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri privind drepturi salariale.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia arată că este încadrată pe postul de kinetoterapeut în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Satu Mare, ca specialist în domeniul sănătății, și este salarizată potrivit anexei nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și Asistență Socială”* la Legea-cadru nr. 153/2017. Prin art. I punctul 1 din Legea nr. 64/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice a fost introdus art. 38 alin. (44) în Legea-cadru nr. 153/2017, care prevede că, prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de fiziokinetoterapeut, kinetoterapeut și profesor CFM, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

5. Aceste prevederi de lege sunt echivoce, ambigue și lipsite de claritate, fiind contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, și încalcă, în același timp, principiul egalității în drepturi și prevederile constituționale privind remunerarea egală pentru munca egală consacrate de art. 16 alin. (1) și art. 41 alin. (4) din Legea fundamentală, precum și de art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și de art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, întrucât se referă doar la kinetoterapeuții din sistemul sanitar, a căror salarizare este reglementată de dispozițiile punctului 2 lit. b) subpunctul 4 din capitolul 1 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, dar îi omite pe cei din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, a căror salarizare este reglementată de dispozițiile punctului 3 din capitolul I al anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017. Or, apreciază că pentru muncă egală se impune o salarizare egală în cadrul aceleiași categorii profesionale.

6. **Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă** apreciază că salarizarea diferențiată a acelorași funcții în sistemul sanitar, respectiv în sistemul de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare, fără o justificare rezonabilă și obiectivă, încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) teza finală din Constituție.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul 4 și punctul 3 privind instituțiile și unitățile de asistență socială la Legea-cadru

nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017. În realitate, având în vedere motivarea excepției de neconstituționalitate, precum și cele reținute de Tribunalul Satu Mare — Secția I civilă în considerentele încheierii prin care a fost sesizată instanța de contencios constituțional, Curtea apreciază că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie următoarele dispoziții: art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017, dispoziții introduse prin art. I pct. 1 din Legea nr. 64/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 21 mai 2020, și care dispun că „*Prin excepție de la prevederile alin. (4), personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de fiziokinetoterapeut, kinetoterapeut și profesor CFM, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.*”; anexa nr. II — *Familia ocupațională de funcții bugetare „Sănătate și Asistență Socială”*, capitolul I — *Unități sanitare, de asistență socială și de asistență medico-socială*, punctul 2 — *Salarii de bază pentru personalul de specialitate medico-sanitar și auxiliar sanitar din unități sanitare și unități de asistență medico-socială*, lit. b) — *Salarii de bază pentru personalul de specialitate din compartimentele paraclinice medico-sanitare* subpunctul b.4, numerele curente 5-7, care reglementează salarizarea pentru logoped, sociolog, profesor CFM, kinetoterapeut, asistent social din unitățile sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială, în redactarea ulterioară modificării prin Legea nr. 64/2020; și punctul 3 — *Instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare*, subpunctul 3.2 numerele curente 9-11 din aceeași anexă la Legea-cadru nr. 153/2017, care reglementează salarizarea pentru logoped, profesor CFM, interpret în limbajul mimico-gestual și al limbajului specific persoanelor cu surdocecitate, kinetoterapeut, psihopedagog, terapeut ocupațional din instituțiile și unitățile de asistență socială/centre cu sau fără personalitate juridică.

11. Autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare următoarelor prevederi din Constituție: art. 1 alin. (5) privind obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi și art. 41 alin. (2) și (4) privind dreptul la muncă. Totodată, în temeiul art. 20 alin. (1) din Constituție, prin raportare la prevederile constituționale corespondente, sunt invocate și exigențele art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind interzicerea discriminării și ale art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului referitor la dreptul la muncă și dreptul la salariu egal pentru muncă egală.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autoarea acesteia îndeplinește funcția de kinetoterapeut angajat în cadrul Direcției Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului Satu Mare. Profesia de fizioterapeut este reglementată de Legea nr. 229/2016 privind organizarea și exercitarea profesiei de fizioterapeut, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Fizioterapeuților din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 939 din 22 noiembrie 2016. Potrivit art. 3 din această lege, fizioterapeutul furnizează servicii conexe actului medical, pentru dezvoltarea, menținerea și restabilirea capacității de mișcare și a abilității funcționale ale persoanelor, la nivel maxim posibil, pe toată perioada vieții, în condițiile în care capacitatea de mișcare și funcția sunt și/sau pot fi afectate

de îmbătrânire, leziuni, boli, afecțiuni, alte condiții patologice sau factori de mediu.

13. Salarizarea kinetoterapeuților se realizează potrivit anexei nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017, prevederile capitolului I punctul 2 referindu-se la kinetoterapeuții din cadrul unităților sanitare și unităților de asistență medico-socială, în vreme ce dispozițiile punctului 3 se referă la kinetoterapeuții din instituții și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare. Autoarea excepției se încadrează în această din urmă categorie.

14. Curtea observă că, în funcție de unitatea în care este încadrat kinetoterapeutul, cuantumul salariului de bază și al coeficientului aplicabil este diferit. Astfel, salarizarea diferă între kinetoterapeuții din unitățile clinice [capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.1 numerele curente 5-7 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017], cei din serviciile de ambulanță, compartimente de primire urgențe: UPU-SMURD, UPU, CPU, secții/compartimente cu paturi de ATI/TI, unitate de transport neonatală clinic [capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.3 numerele curente 1-3 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017] și cei din unitățile sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială [capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.4 numerele curente 5-7 din anexa nr. II la Legea-cadru nr. 153/2017]. În schimb, legea a stabilit inițial un tratament juridic identic în ceea ce privește salarizarea kinetoterapeuților din ultima categorie mai sus menționată și kinetoterapeuții din instituțiile și unități de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare. Această identitate de tratament juridic este avută în vedere de autoarea excepției atunci când își formulează critica de neconstituționalitate, considerând că modificările legislative privind salarizarea kinetoterapeuților din unitățile sanitare, cu excepția celor cuprinse în unități clinice, și unități de asistență medico-socială ar trebui însoțite de o modificare echivalentă a salarizării kinetoterapeuților din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare.

15. Cu privire la modificările legislative criticate de autoarea excepției, respectiv dispozițiile art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că, potrivit art. 43 din Legea-cadru nr. 153/2017, această lege a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2017. Dispozițiile art. 38 din Legea-cadru nr. 153/2017 au reglementat însă aplicarea etapizată a acestei legi începând cu 1 iulie 2017. În ceea ce privește perioada cuprinsă între anii 2019-2022, prevederile art. 38 alin. (4) din Legea-cadru nr. 153/2017 dispun că se va acorda anual o creștere a salariilor de bază, soldelor de funcție/salariilor de funcție, indemnizațiilor de încadrare, fiecare creștere reprezentând 1/4 din diferența dintre salariul de bază, solda de funcție/salariul de funcție, indemnizația de încadrare prevăzute de lege pentru anul 2022 și cel/cea din luna decembrie 2018. Instituind o excepție de la această majorare etapizată în perioada 2019-2022, dispozițiile art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017 — criticate ca fiind neconstituționale — prevăd că personalul din sistemul sanitar care ocupă funcțiile de fiziokinetoterapeut, kinetoterapeut și profesor CFM, potrivit anexei nr. II, beneficiază, începând cu data de 1 iulie 2020, de salariile de bază prevăzute de lege pentru anul 2022.

16. Legea nr. 64/2020, care a introdus art. 38 alin. (44) în Legea nr. 153/2017, a prevăzut, totodată, o modificare a dispozițiilor referitoare la salarizarea kinetoterapeuților din unitățile sanitare, în sensul majorării veniturilor salariale, dar nu a prevăzut o reglementare similară și pentru kinetoterapeuții din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale cu sau fără cazare.

17. Față de critica privind lipsa de claritate a dispozițiilor art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea reține că,

în jurisprudența sa, a statuat că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate (de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011, și Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012). Totodată, instanța de control constituțional a constatat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare (Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, și Decizia nr. 445 din 16 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 30 octombrie 2014).

18. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, previzibilitatea legii presupune ca cetățeanul să dispună de informații suficiente și prealabile asupra normelor juridice aplicabile unei situații concrete, iar, prin raportare la cerința previzibilității, redactarea legilor nu poate prezenta o precizie absolută, din cauza caracterului de generalitate al normelor juridice (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*, paragraful 49). Conform aceleiași jurisprudențe, imprecizia termenilor legali poate fi acoperită de o interpretare constantă realizată de instanțele naționale (Hotărârea din 4 mai 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, paragrafele 56-62), iar persoana trebuie să poată prevedea, într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele concrete ale cauzei, consecințele unui act determinat de conduită (Hotărârea din 25 ianuarie 2017, pronunțată în Cauza *Sissanis împotriva României*).

19. Totodată, lipsa de claritate, precizie și previzibilitate a dispozițiilor legale a fost asociată, atât în jurisprudența Curții Constituționale, cât și în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cu nevoia de asigurare a securității raporturilor juridice. Astfel, prin Decizia nr. 404 din 10 aprilie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 6 mai 2008, Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012, Decizia nr. 570 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 din 18 iunie 2012, și Decizia nr. 615 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 454 din 6 iulie 2012, Curtea Constituțională a statuat că, deși nu este în mod expres consacrat în Constituție, principiul securității raporturilor juridice se deduce din prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3), conform cărora România este stat de drept, democratic și social, și că existența unor soluții legislative contradictorii și anularea unor dispoziții legale prin intermediul altor prevederi cuprinse în același act normativ conduc la încălcarea securității raporturilor juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normei, principiu ce constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum acesta este consacrat prin art. 1 alin. (3) din Constituție. În același sens, este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia principiul securității raporturilor juridice decurge implicit din Convenția pentru

apărarea drepturilor omului și a libertăților sale fundamentale și constituie unul dintre principiile fundamentale ale statului de drept (hotărârile din 2 octombrie 2009, 10 octombrie 2011 și 16 iulie 2013, pronunțate în cauzele *Iordanov și alții împotriva Bulgariei*, paragraful 47, *Nedjet Şahin și Perihan Şahin împotriva Turciei*, paragraful 56, și *Remuszko împotriva Poloniei*, paragraful 92).

20. Cât privește dispozițiile art. 38 alin. (4^a) din Legea-cadru nr. 153/2017, Curtea apreciază că acestea au un conținut clar, lipsit de echivoc în ceea ce privește categoria de personal ale cărui drepturi salariale sunt reglementate. Voința legiuitorului reiese atât din precizarea pe care o face utilizând sintagma „personalul din sistemul sanitar” — sintagmă care se regăsește în Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, și care este diferită de sintagma „sistemul de asistență socială”, care se regăsește în Legea asistenței sociale nr. 292/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011 —, dar și din observarea faptului că Legea nr. 64/2020 a prevăzut majorări salariale doar pentru kinetoterapeuții și alte categorii socioprofesionale din cadrul unităților sanitare și unităților de asistență medico-socială, dar nu și pentru cei din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale.

21. Mai mult, pentru a înțelege motivele care au stat la baza tratamentului juridic diferit, criticat de autoarea excepției, este relevantă și analiza cursului procesului de legiferare. Astfel, Curtea observă că, deși inițial, din expunerea de motive la Legea pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 — care avea să devină Legea nr. 64/2020 — reiese că legiuitorul a intenționat să reglementeze o creștere a salariilor pentru toți fiziokinetoterapeuții, kinetoterapeuții și profesorii CFM angajați în sistemul public, pentru a încuraja exercitarea acestor profesii necesare în sistemul public de sănătate, ulterior, în urma amendamentelor propuse de Comisia pentru muncă și protecția socială, aceste majorări nu au mai fost acordate și pentru kinetoterapeuții din sistemul de asistență socială, motivându-se că „majorarea coeficienților pentru funcțiile de execuție din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale nu poate fi susținută, cu atât mai mult cu cât aceste majorări salariale ar duce la depășirea nivelului salarial stabilit pentru funcțiile de conducere ale acestor instituții”.

22. De altfel, așa cum se desprinde din motivarea excepției de neconstituționalitate, înțelesul normei de lege criticate este clar și pentru autoarea excepției, aceasta fiind, în realitate, nemulțumită de conținutul reglementării și urmărind o interpretare extensivă a dispozițiilor de lege, care să cuprindă și categoria kinetoterapeuților din instituțiile de asistență socială, în temeiul principiului egalității în drepturi și al prevederilor constituționale și convenționale care consacră dreptul la o remunerare egală pentru muncă egală.

23. Analizând în continuare critica referitoare la încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, nesocotirea principiului egalității în drepturi are drept consecință neconstituționalitatea privilegiului sau a discriminării care a determinat, din punct de vedere normativ, încălcarea principiului. Discriminarea se bazează pe noțiunea de excludere de la un drept, iar remediul constituțional specific, în cazul constatării neconstituționalității discriminării, îl reprezintă acordarea sau accesul la beneficiul dreptului. În schimb, privilegiul se definește ca un avantaj sau o favoare nejustificată acordată unei persoane/categorii de persoane; în acest caz, neconstituționalitatea privilegiului nu echivalează cu acordarea beneficiului acestuia tuturor persoanelor/categoriilor de

persoane, ci cu eliminarea sa, respectiv cu eliminarea privilegiului nejustificat acordat. Așadar, Curtea a reținut că sintagma „fără privilegii și fără discriminări” din cuprinsul art. 16 alin. (1) din Constituție privește două ipoteze normative distincte, iar incidența uneia sau alteia dintre acestea implică, în mod necesar, sancțiuni de drept constituțional diferite, astfel cum s-a arătat mai sus (Decizia nr. 755 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 9 februarie 2015, paragraful 23).

24. În ceea ce privește criticile invocate în prezenta cauză, Curtea apreciază că acestea pun în discuție o situație de discriminare directă, în sensul instituirii unui tratament diferit între persoane aflate în situații comparabile. Astfel, Curtea reține că autoarea excepției invocă faptul că legiuitorul a omis să includă kinetoterapeuții din instituțiile de asistență socială în dispozițiile legale referitoare la majorările salariale de care beneficiază toate celelalte categorii de kinetoterapeuți.

25. De asemenea, în ceea ce privește principiul egalității în drepturi, Curtea reține că acesta presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite (Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

26. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat, în aplicarea prevederilor art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția privind apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, că reprezintă o încălcare a acestor prevederi orice diferență de tratament săvârșită de stat între indivizi aflați în situații analoage, fără o justificare obiectivă și rezonabilă (de exemplu, prin Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 43, și prin Hotărârea din 29 aprilie 2008, pronunțată în Cauza *Burden împotriva Regatului Unit*, paragraful 60).

27. Totodată, prin Hotărârea din 6 aprilie 2000, pronunțată în Cauza *Thlimmenos împotriva Greciei*, paragraful 44, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că dreptul de a nu fi discriminat, garantat de Convenție, este încălcat nu numai atunci când statele tratează în mod diferit persoane aflate în situații analoage, fără a exista justificări obiective și rezonabile, ci și atunci când statele omit să trateze diferit, tot fără a exista justificări obiective și rezonabile, persoane aflate în situații diferite.

28. Cât privește aplicarea egalității în drepturi în ceea ce privește salarizarea, prevederile constituționale ale art. 41 alin. (4) consacră dreptul la un salariu egal pentru muncă egală între femei și bărbați. Deși, aparent, textul constituțional are drept scop interzicerea discriminării pe criterii de sex în domeniul salarizării, sensul său, interpretat în coroborare cu prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 4 alin. (2) potrivit căruia România este patria comună și indivizibilă a tuturor cetățenilor săi, fără deosebire de rasă, de naționalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de opinie, de apartenență politică, de avere sau de origine socială, este, în mod evident, mult mai larg, impunând o remunerare egală pentru persoane care prestează o muncă egală, fără discriminări. Aceeași interpretare este impusă și de prevederile constituționale ale art. 20 alin. (1) din Constituție potrivit cărora dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte. Curtea amintește că dispozițiile art. 23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului prevăd că toți oamenii, fără nicio discriminare, au dreptul la salariu egal pentru muncă egală.

29. Cu privire la salarizare, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat însă și că instanța constituțională a reiterat că stabilirea principiilor și a condițiilor concrete de acordare a drepturilor salariale personalului plătit din fonduri publice intră în atribuțiile exclusive ale legiuitorului (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 706 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 23 octombrie 2007).

30. De asemenea, Curtea a statuat că legiuitorul are dreptul de a elabora măsuri de politică legislativă în domeniul salarizării în concordanță cu condițiile economice și sociale existente la un moment dat (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 707 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 17 februarie 2017, Decizia nr. 291 din 22 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 451 din 20 iunie 2014, și Decizia nr. 31 din 5 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 13 mai 2013). În același sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, potrivit căreia statele se bucură de o largă marjă de apreciere pentru a determina oportunitatea și intensitatea politicilor lor în domeniul sumelor care urmează să fie plătite angajaților lor din bugetul de stat, și anume Hotărârea din 8 noiembrie 2005, pronunțată în Cauza *Kechko împotriva Ucrainei*, paragraful 23, Hotărârea din 8 decembrie 2009, pronunțată în Cauza *Wieczorek împotriva Poloniei*, paragraful 59, Hotărârea din 2 februarie 2010, pronunțată în Cauza *Aizpurua Ortiz împotriva Spaniei*, paragraful 57, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele *Felicia Mihăieș împotriva României* și *Adrian Gavril Senteș împotriva României*, paragraful 15.

31. Având drept premisă reperele jurisprudențiale mai sus arătate, Curtea reține că, prin dispozițiile art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017 și cele ale anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.4, numerele curente 5-7, în redactarea ulterioară modificării prin Legea nr. 64/2020, și ale punctului 3 subpunctul 3.2 numerele curente 9-11 din aceeași anexă la Legea-cadru nr. 153/2017, legea a instituit o diferență de tratament juridic privind salarizarea între categorii de persoane pentru care a stabilit, inițial, o reglementare identică. Rațiunea acestei diferențe de tratament juridic se referă la faptul

că majorarea coeficienților pentru funcțiile de execuție din instituțiile și unitățile de asistență socială/servicii sociale nu poate fi susținută financiar și ar genera o depășire a nivelului salarial stabilit pentru funcțiile de conducere ale acestor instituții.

32. Prin urmare, Curtea observă că soluția legislativă examinată a avut în vedere existența unor împrejurări ce țin de resursele financiare disponibile ce pot fi alocate majorărilor salariale, precum și de necesitatea menținerii ierarhiei instituționale sub aspectul salarizării, fapt ce a determinat ca persoanele care exercită aceeași funcție, de kinetoterapeut, dar sunt încadrate în structuri diferite, respectiv în sistemul sanitar și sistemul de asistență socială, să se afle în situații obiectiv diferite, impuse de modul de organizare a instituției în care sunt încadrate.

33. De altfel, Curtea observă că și în sistemul sanitar legea a instituit o diferență de tratament juridic între kinetoterapeuți în funcție de structura în care aceștia își desfășoară activitatea, ținând cont de specificul activității și gradul de solicitare în cadrul acesteia.

34. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat, referitor la existența unor diferențe de venit lunar între angajații care prestează aceeași activitate și au aceeași vechime în muncă și în funcție, dar care își desfășoară activitatea în instituții publice diferite, că aceasta nu este contrară principiului egalității în drepturi, de vreme ce atribuțiile, competențele, sarcinile specifice, responsabilitățile și importanța activității desfășurate pot fi diferite chiar și pentru personalul care este încadrat pe funcții identice sau asemănătoare, dar la autorități sau instituții publice diferite (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 85 din 2 martie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 din 2 august 2023, paragraful 18).

35. Având în vedere aceste repere jurisprudențiale, precum și cele mai sus reținute, privitor la situația diferită în care se găsesc categoriile de persoane comparate de autoarea excepției, Curtea apreciază că susținerile privind pretinsul caracter discriminatoriu al dispozițiilor de lege criticate sunt neîntemeiate.

36. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anca Mihaela Matei în Dosarul nr. 1.285/83/2020 al Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 38 alin. (44) din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, ale anexei nr. II capitolul I punctul 2 lit. b) subpunctul b.4, numerele curente 5-7, în redactarea ulterioară intrării în vigoare a Legii nr. 64/2020 pentru modificarea și completarea Legii-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, și ale punctului 3 subpunctul 3.2 numerele curente 9-11 din aceeași anexă la Legea-cadru nr. 153/2017 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Satu Mare — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 decembrie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 188

din 4 martie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h)
din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, excepție ridicată de Ioan Sorin Buță în Dosarul nr. 10.066/325/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 128D/2022.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 4 decembrie 2025, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie. Acestea au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată, când Curtea, în temeiul prevederilor art. 57 și ale art. 58 alin. (1) teza întâi din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a amânat succesiv pronunțarea, iar la data de 4 martie 2026 a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

3. Prin Încheierea din 14 decembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.066/325/2020, **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor**, excepție ridicată de Ioan Sorin Buță într-o cauză penală aflată în etapa procesuală a apelului în care, în urma solicitării instanței judecătorești, parchetul a indicat că autorul excepției a facilitat identificarea și punerea sub învinuire a unui suspect pentru două infracțiuni de natura celor prevăzute și pedepsite de art. 37 lit. a) din Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că sintagma „infracțiuni referitoare la regimul armelor, munițiilor, materialelor explozive nucleare sau a altor materii radioactive”, cuprinsă în art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002, încalcă dispozițiile art. 1 alin. (5) și pe cele ale art. 23 alin. (12) din Constituție. Se susține că atât Codul penal, cât și Legea nr. 126/1995 fac referire și reglementează infracțiuni care vizează regimul armelor, munițiilor și materiilor explozive, noțiunea de „materiale explozibile” nefiind reglementată în niciun act normativ, fapt ce determină lipsa de claritate și previzibilitate a textului de lege criticat. Așa fiind, se apreciază că lipsa de claritate și previzibilitate a dispozițiilor criticate determină imposibilitatea aplicării art. 19 din Legea nr. 682/2020,

care reprezintă o normă de drept penal ce stabilește limitele de pedeapsă. Această situație determină și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11, 20 și ale art. 23 alin. (12) din Constituție, precum și pe cele ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

5. **Curtea de Apel Timișoara — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că dispozițiile de lege criticate definesc noțiunea de „infracțiune gravă” la care face trimitere art. 19 din aceeași lege, ce reglementează o cauză specială de reducere a pedepsei. Enumerarea cuprinsă în art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 este una generică, legiuitorul neurmărind prin aceasta individualizarea concretă a respectivelor infracțiuni, iar sintagma „materiale explozive”, care se regăsește în cuprinsul textului de lege criticat, trebuie interpretată atât prin prisma reglementării din capitolul III, intitulat „Nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor nucleare și materiilor explozive”, titlul VII din Partea specială a Codului penal, cât și prin raportare la dispozițiile Legii nr. 126/1995. Așadar, instanța judecătorească apreciază că este invocată o chestiune ce ține de interpretarea și aplicarea legii, dispozițiile criticate întrunind condițiile de claritate și previzibilitate impuse de normele constituționale invocate.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 18 aprilie 2014, care au următorul conținut: „În prezenta lege termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles: [...] h) infracțiunea gravă este infracțiunea care face parte din una dintre următoarele categorii: genocid și infracțiuni contra umanității și infracțiuni de război, infracțiunile contra securității naționale, terorism, omor, infracțiunile privind traficul de droguri, traficul de persoane, traficul de minori, spălarea

banilor, falsificarea de monede ori de alte valori, infracțiunile privitoare la nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor explozive, nucleare sau al altor materii radioactive, infracțiunile de corupție, precum și orice altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa închisorii al cărei maxim special este de cel puțin 10 ani.”

10. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textul legal criticat contravine prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la exigențele de claritate ale legii și art. 23 alin. (12) referitor la principiul legalității infracțiunilor și pedepselor, astfel cum acestea sunt interpretate, în temeiul art. 11 și art. 20 alin. (1) din Constituție, și prin prisma exigențelor art. 7 referitor la principiul legalității infracțiunilor și pedepselor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit încheierii de sesizare, la data de 9 decembrie 2021, Parchetul Militar de pe lângă Tribunalul Militar Timișoara a depus la dosarul cauzei răspunsul la adresa Curții de Apel Timișoara prin care s-a solicitat a se menționa dacă, în urma denunțului formulat de inculpat, acesta poate beneficia de dispozițiile art. 19 din Legea nr. 682/2002. În adresa depusă, s-a arătat că denunțul și declarațiile făcute de autorul excepției au facilitat identificarea și, până la acel moment, punerea sub învinuire a unui suspect pentru două infracțiuni de natura celor prevăzute și pedepsite de art. 37 lit. a) din Legea nr. 126/1995 privind regimul materiilor explozive, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 12 martie 2014. S-a arătat că, potrivit art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002, infracțiunea gravă este infracțiunea care face parte, printre altele, din categoria celor privitoare la nerespectarea regimului armelor, munițiilor, materialelor explozive, nucleare sau al altor materii radioactive. În cauza penală aflată în instrumentarea unității de parchet, s-a dispus efectuarea în continuare a urmăririi penale pentru infracțiunea prevăzută de art. 37 lit. a) din Legea nr. 126/1995. Ca atare, s-a apreciat că nu îi sunt aplicabile autorului excepției prevederile art. 19 din Legea nr. 682/2002.

12. În acest context, autorul excepției a apreciat că dispozițiile art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 sunt neconstituționale, deoarece noțiunea de „materiale explozibile” este lipsită de claritate și imprevizibilitate, determinând, în esență, imposibilitatea aplicării art. 19 din Legea nr. 682/2002.

16. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 2 lit. h) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, excepție ridicată de Ioan Sorin Buță în Dosarul nr. 10.066/325/2020 al Curții de Apel Timișoara — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Timișoara — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 4 martie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

13. Plecând de la aceste premise, având în vedere cele susținute în motivarea excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia nu formulează veritabile critici de neconstituționalitate, ci este nemulțumit, în realitate, de modul de aplicare a dispozițiilor criticate și de eventuala soluție pronunțată de instanța judecătorească în cauza sa.

14. În ceea ce privește conținutul și întinderea celor două noțiuni cuprinzătoare — interpretarea, respectiv aplicarea legii —, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a reținut că acestea acoperă identificarea normei aplicabile, analiza conținutului său și o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit, iar instanța de judecată este cea care poate dispune de instrumentele necesare pentru a decide cu privire la aceste aspecte (a se vedea Decizia nr. 838 din 27 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 461 din 3 iulie 2009), iar, în virtutea rolului constituțional al instanțelor de judecată, le revine acestora competența de a stabili dacă interpretarea și aplicarea de către organul fiscal a dispozițiilor de lege criticate au fost realizate corect.

15. Totodată, printr-o jurisprudență constantă, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la competența exclusivă a instanțelor judecătorești de a soluționa probleme care țin de interpretarea și/sau aplicarea legii. Astfel, Curtea s-a pronunțat în sensul că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, respectiv al Înaltei Curți de Casație și Justiție, care asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către celelalte instanțe judecătorești, potrivit competenței sale (Decizia nr. 504 din 7 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 941 din 22 decembrie 2014, paragraful 14).

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind eliberarea doamnei Daniela Niță, la cerere,
din funcția de consilier de soluționare a contestațiilor
în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național
de Soluționare a Contestațiilor**

Având în vedere Cererea doamnei Daniela Niță, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.300 din 11 septembrie 2026, precum și Adresa Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor nr. 1.864 din 14 septembrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.318 din 14 septembrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.647/DR din 15 septembrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 31 lit. e), art. 516 lit. e), art. 521, 522 și al art. 524 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Daniela Niță se eliberează, la cerere, din funcția de consilier de soluționare a contestațiilor în domeniul achizițiilor publice în cadrul Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 307.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea, la cerere, a calității de consilier onorific
al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu
acordate doamnei Doina Popescu**

Având în vedere Cererea doamnei Doina Popescu, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.443 din 16 septembrie 2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii încetează, la cerere, calitatea de consilier onorific al viceprim-ministrului Oana-Clara Gheorghiu acordată doamnei Doina Popescu.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJANContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 308.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Ionel Stoica a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice**

Având în vedere propunerea formulată de Agenția Națională pentru Achiziții Publice prin Adresa nr. 7.170 din 11 septembrie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.543/DR din 14 septembrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 56.569 din 17 septembrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Ionel Stoica, șef serviciu, gradul II, în cadrul Serviciului stabilire drepturi salariale și organizare, Direcția generală economică, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Achiziții Publice pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 309.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Roxana-Gabriela Dobrin a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor
Persoanelor cu Dizabilități**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale prin Adresa nr. 5.095/DNP din 14 septembrie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.617/DR din 15 septembrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 56.869 din 21 septembrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Roxana-Gabriela Dobrin, șef serviciu, gradul II, la Serviciul proiecte și programe, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 310.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către domnul Sorin Ștefan Decă a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Educației și Cercetării**

Având în vedere propunerea Ministerului Educației și Cercetării, formulată prin Adresa nr. 10.597 din 11 septembrie 2026, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/10.301 din 11 septembrie 2026 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.649/DR din 16 septembrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 54.118/2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 octombrie 2026, domnul Sorin Ștefan Decă, director general al Direcției generale pentru implementarea PNRR, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Educației și Cercetării pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 311.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Adrian-Daniel Găvruta a funcției publice
vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar
general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii**

Având în vedere Adresa Ministerului Transporturilor și Infrastructurii nr. 29.819 din 22 septembrie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/28.316/DR din 22 septembrie 2026, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 57.636 din 23 septembrie 2026,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 octombrie 2026, domnul Adrian-Daniel Găvruta, șef serviciu la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Transporturilor și Infrastructurii pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 312.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru modificarea Deciziei prim-ministrului nr. 454/2022
privind constituirea Consiliului interinstituțional pentru aprobarea
Raportului evaluării naționale a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului,
a Planului național de măsuri și a actualizărilor acestora**

Având în vedere propunerea formulată de Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc prin Adresa nr. 5.233/J din 14 septembrie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/27.563/DR din 15 septembrie 2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La articolul 1 din Decizia prim-ministrului nr. 454/2022 privind constituirea Consiliului interinstituțional pentru aprobarea Raportului evaluării naționale a riscurilor de spălare a banilor și finanțare a terorismului, a Planului național de măsuri și a actualizărilor acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 2 septembrie 2022, cu modificările ulterioare, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Consiliul are următoarea componență:

a) Oficiul Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor — Marian Pîrvu, președintele Oficiului Național de Prevenire și Combateră a Spălării Banilor — președinte și Bogdan-Paul Dobrin, vicepreședinte — membru supleant;

b) Ministerul Justiției — Sorin Tănase, director — membru titular și Ruxandra-Andreea Lăpădat, personal de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor — membru supleant;

c) Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Cristina Chiriac, procuror general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — membru titular, Marius Ionuț Voineag, procuror-șef adjunct al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — membru supleant și Marian Valentin Anghel, procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — membru supleant;

d) Ministerul Afacerilor Interne — chestor general de poliție Bogdan Despescu, secretar de stat — membru titular, chestor de poliție Aurel Dobre, director — membru supleant și chestor de poliție Cătălin Bogdan Șerban, director — membru supleant;

e) Serviciul Român de Informații — general-maior Dorin Rădulescu, membru titular și general-maior Dan Andrei — membru supleant;

f) Autoritatea de Supraveghere Financiară — Alexandru Codescu, șef serviciu — membru titular și Paul Barangă, director general — membru supleant;

g) Banca Națională a României — Cătălin Davidescu, director adjunct — membru titular și Anamaria Voicilă, șef serviciu — membru supleant;

h) Agenția Națională de Administrare Fiscală — Ionuț Aurică, vicepreședinte — membru titular și Tudor Rudău, inspector general adjunct antifraudă — membru supleant;

i) Autoritatea Vamală Română — Ioana Bădescu, președinte — membru titular și Mircea-Titus Dobre, secretar general — membru supleant;

j) Oficiul Național pentru Jocuri de Noroc — Valentin-Ioan Tomescu, președinte — membru titular și Ilie Vaeni, expert superior — membru supleant.”

PRIM-MINISTRU
ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Dan Reșitnec

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

privind conferirea Semnului onorific

Răsplata Muncii în Serviciul Public unor funcționari publici

Având în vedere Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. ANFP 44.929 din 6 iulie 2026, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/21.682/D.R. din 21 iulie 2026,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 1, art. 4 alin. (1) lit. c) și al art. 6 din Legea nr. 391/2004 privind Semnul onorific *Răsplata Muncii în Serviciul Public*, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se conferă Semnul onorific *Răsplata Muncii în Serviciul Public* funcționarilor publici prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Dan Reșitnec

București, 25 septembrie 2026.

Nr. 314.

ANEXĂ

LISTA

funcționarilor publici care au 20, 25 și 30 de ani de activitate în funcția publică și cărora li se acordă Semnul onorific
Răsplata Muncii în Serviciul Public

Nr. crt.	Numele și prenumele/Instituția	Vechimea (ani)
Instituția Prefectului — Județul Sibiu		
1.	Mocan Diana-Mariana	25 de ani
Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității (CNSAS)		
2.	Banu Florian-Mariana	25 de ani
3.	Babu Luminița	25 de ani
4.	Bărbulescu Theodor	25 de ani
5.	Bejinaru Liviu-Marius	25 de ani
6.	Biber Carmen-Verona	25 de ani
7.	Buitan Mihaela	25 de ani
8.	Burlacu Liviu	25 de ani
9.	Cojocar Bogdan	25 de ani
10.	Comănești Gilda-Diana	25 de ani
11.	Cornea Daniela-Laura	20 de ani
12.	Crăcană Iuliu-Cezar	25 de ani
13.	Dascălu Florin	25 de ani
14.	Graure Ana	25 de ani
15.	Ilie Marian-Alin	25 de ani
16.	Ilinca Alina-Mariana	25 de ani

Nr. crt.	Numele și prenumele/Instituția	Vechimea (ani)
17.	Ilinca Toma-Adrian-Pompiliu	25 de ani
18.	Iordache Florentina-Carmen	25 de ani
19.	Lăduncă Cristina-Mioara	25 de ani
20.	Median Valeriu	25 de ani
21.	Mihalcea Corneliu	25 de ani
22.	Nițu Petre-Liviu	25 de ani
23.	Petcu Adrian-Nicolae	25 de ani
24.	Pleșa Elis	20 de ani
25.	Popa Răzvan-Mihai	25 de ani
26.	Popescu Nicolae-Iulian	25 de ani
27.	Sălăvăstru Gabriela	25 de ani
28.	Vascan Radu-Nicolae	25 de ani
29.	Vasile Ștefania	25 de ani
30.	Asprițoiu Veronica-Cristina	25 de ani
31.	Gheonea Valentin	20 de ani
32.	Ioniță Nicolae	20 de ani
33.	Petre-Cerkez Alina	20 de ani
34.	Popa Cornelia-Lorena	20 de ani
35.	Vișan George	20 de ani

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 11% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	3.360	930	340
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.980		370
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	5.975		545
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	1.145		130
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	4.570		420
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	4.250		395
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.470		145

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

Pentru comenzi, accesați www.monitoruloficial.ro, Magazin online, Monitorul Oficial — apariții și abonamente.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2026 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	80	180	275	385	450	1.070	2.345	725	1.810	2.490	3.700	4.525	10.860	23.880
ExpertMO	135	330	495	660	815	1.945	4.275	1.285	3.195	4.400	6.400	7.985	19.160	42.140

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)													
	Lunar							Anual*						
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 10	Rețea 20	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	90	215	325	440	535	1.285	2.810	835	2.090	2.880	4.180	5.215	12.510	27.515
ExpertMO	160	395	595	825	985	2.345	5.145	1.555	3.885	5.340	7.800	9.705	23.280	51.210

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	160 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2026.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

